

АЛЕКСАНДРОВАТА ИСТОРИСКИ КОРЕН

МАКЕДОНИЈА Е НАШ

Ристо Поповски е роден во 1947 година во село П'пли - Леринско. Со егзодусот на Македонците од Грција неговото семејство извесно време наоѓа прибежиште во Елбасан - Албанија, а оттаму во градот Згоржелец во Полска, каде што живее сè до 1958 година кога се враќа во Скопје. За Германија заминува во 1968 година.

По професија е историчар, со високо образование се здобива во Дизелдорф, а подоцна самостојно истражува во германските библиотеки и архиви. Ристо Поповски е основач на меѓународната организација "Македонски лавови", која од 1992 година е полноправна членка на Светскиот македонски конгрес. Тој повеќе години се занимава со пропагирање на вистината за македонската нација, култура и јазик. Автор е на повеќе книги и на текстови објавени во македонскиот и во германскиот печат. Во 1995 година, заедно со други лица, го открива оригиналниот препис на тестаментот на Александар Македонски, кој е пронајден во приватна архива на еден германски колекционер на стари текстови и книги. Овој тестамент беше објавен на македонски и на англиски јазик, а книгата е во коавторство со Пандил Костурски. Тој ги објавил следниве книги: "Александар Македонски", брошура на германски јазик (1992), "Александар Македонски - Македонизмот" со Пандил Костурски (2000), "Филип II Македонецот" со Ангелина Маркус (2005).

■ Разговорот го водеше: Кокан СТОЈЧЕВ

Господине Поповски, повеќе години живеете и работите во Германија, каде својата егзистенција ја побараа илјадници Македонци. Колку по осамостојувањето на државата нашите иселеници имаат можност да се самоорганизираат за да си ги зачуваат македонскиот јазик, култура, писменост, а истовремено и да ѝ помогнат на татковината?

ПОПОВСКИ: Сите ние (вие во Македонија и ние во дијаспората), добро знаеме што сè се случуваше и сè уште се случува во Македонија - дури уште пожестокото од почетокот во 1990 година, што е необјасливо и неминовно силно влијае на свеста и на самодвербата на Македонците, како во државата така и во странство. Конкретно, овде во Германија, уште пред распаѓањето на Југославија, Македонците беа организирани во свои македонски клубови, што значи дека уште тогаш имаа свест за нивната национална припадност, а се разбира, таа ниту сега не е исчезната. Меѓутоа, довербата која тие ја имаа во стремежите за воспоставување своја независна, самостојна и суверена држава, сè повеќе исчезнува, бидејќи е сè поочигледно дека поли-

тичките партии, кои се појавија на сцената во земјата, влечат потези кои јасно укажуваат дека нивните намери дивергираат од намерата да се гради вистинска суверена Македонија. Но, со жалење морам да констатирам дека ист таков однос имаат и одредени гласила во нашата земја. Мислам дека денес, во Македонија и во дијаспората, и на врапчињата им е јасно дека политичките субјекти - партиите, а и некои поединци всушност се извршители на интересите на одредени надворешни сили, кои веќе три века систематски ѝ се наметнуваат на Македонија. Цели 15 години со Македонија владеат предавници, што сосема јасно покажува дека во ниту еден момент, за ова поминато време, таа не била слободна, самостојна и суверена, туку на специјален начин окупирана. Верувам дека знаете што е специјална војна, од која произлегува и специјалната окупација, бидејќи сите овие години специјалните-окупаторски структури донесуваат одлуки и закони, кои најдиректно ги повре-

фирма. Си дозволуваат да продаваат имоти, кои никогаш не биле создадени со приватен капитал, туку беа градени и создавани во времето на социјализмот, директно од рацете на народот или, пак, од самопридонесите на истиот тој народ, што се разбира, сосема го менува статусот на таквиот "државен капитал". За таа нивна намера, да се продаде народното богатство, потребно е да се организира референдум. Но, што во меѓувреме се случува, тие "без образ" го убедуваат народот дека тоа е од приоритетен државен интерес или, пак, дури и воопшто не го информираат. Нели ова е трагикомично и бескрупулозно!? Властите во Македонија се однесуваат како тие да се државата, иако добро знаат дека се само државен апарат - сервис на народот, кој само ја презентира земјата, која ја претставува македонската нација и другите граѓани. Сè тоа сосема јасно покажува дека државниот апарат во Македонија, кој би требало да биде сервис на македонската нација, всушност до ден денес никогаш не бил тоа, туку е сервис на надворешните непријателски сили, кои систематски и бескрупулозно се напрегнуваат Македонија да ја снема од лицето на планетава.

Ваш личен, интелектуален и национален предизвик претставува македонизмот, преточен во животот и во делото на Александар Македонски, најголемиот војсководец и државник. Колку денешната генерација знае за него и зошто Александровата семејна генеза ја присвојуваат Грците, а и другите наши соседи?

ПОПОВСКИ: Точно е тоа дека моја лична преокупација е изучувањето на историските податоци поврзани со Филип II, Александар Македонски, периодот на империјалното ширење и дејствување на Македонија, како и ирационалното наметнување на "Грците" и другите во однос на тоа прашање. Меѓутоа, морам да ви обрнам внимание дека на тоа поле не дејствувам сам, член сум на еден поширок истражувачки тим, во кој сите заедно настојваме и бараме начини да придонесеме за вистинското презентирање на Македонија пред лицето на цел свет, како и за нејзиното сегашно и идно изградување.

Но, дејствувањето на непријателските сили во Македонија, кои се потпомогнати од надворешните непријатели т.н. "Грци" и нивните традиционални колаборационисти - Србите, кои патем речено 45 години во старата Југославија тврдеа дека ни биле браќа, силно пречат било кој поединец, вклучувајќи ме и мене, да направи национален придонес за зацврстувањето и за развојот на Македонија како држава и нација во светската заедница. Затоа се определив да работам организирано - тимски, бидејќи само така има шанса да ги победиме ваквите сили. Филиповата и Александровата Македонија е нашиот историски корен на кој само ние имаме наследно право по сите основи на меѓународното право и тоа никој не може да ни го одземе ако здружено се бориме за тоа наследство и не се откажуваме од него. Тоа сосема јасно значи дека ако во Македонија и надвор од неа постојат било какви организирани сили, кои не сакаат да се откажат од своето наследство, никогаш никој тоа не може да им го одземе или да го промени, бидејќи како што знаете, дури и на еден припадник на некоја фамилија, кој си го бара своето право на наследство, тоа не може никогаш да му се одземе. Меѓутоа, ако никој не се јави со такво побарување, тогаш наследството може да го присвои друг. Значи дека ако правото на наследство го чувствуваат само поединци, никој не може и нема право тоа да им го одземе, така што кога е во прашање државата како ентитет, прашање е само дали во одредено време постои доволна критична маса, која си го побарува своето наследно право. Само да ве потсетам на Израел. Цели 2.000 години Хебреите беа физички избркани од нивната земја. Во тој период таа беше населена со колонисти од сите околни арапски земји.

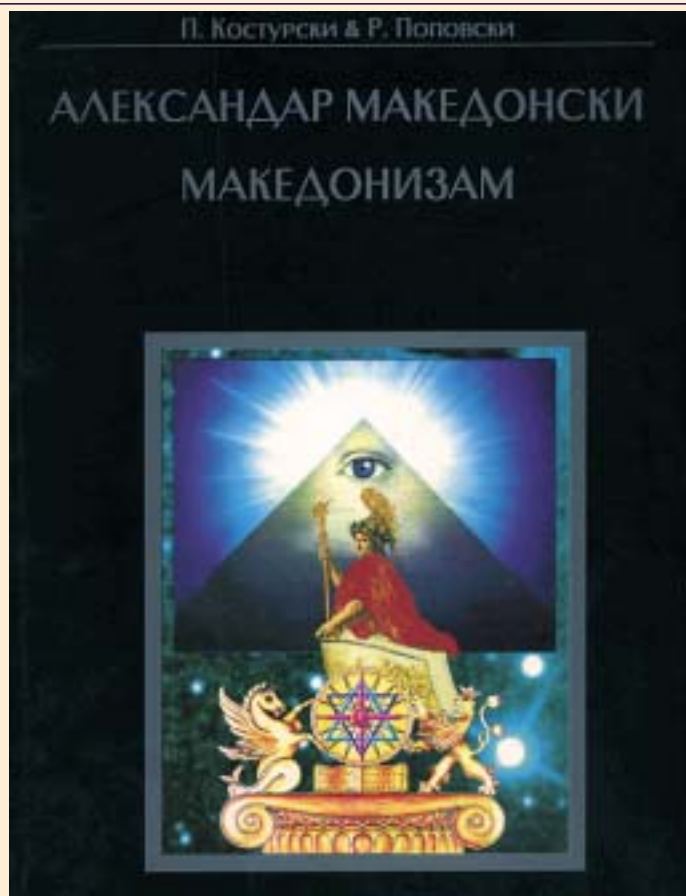
дуваат националните интереси, што ни случајно не може да се дозволи во една нормална, суверена и самостојна земја. Во нормалните земји било кој политичар не може самостојно да направи акт или да донесе некаква одлука, која директно ги тангира националните интереси. Таквите акти или одлуки секогаш се спроведуваат со консултација на нацијата т.е. за нив секогаш се спроведуваат референдуми. Во Македонија тоа не е практика, досега кој и да се нашол на некаква политичка функција се однесува како тоа да му е бостанот од татко му, при што воопшто не се земаат предвид националните интереси, обично се преговара и се потпишуваат акти кои најдиректно ѝ штетат на нацијата. Притоа, тие менуваат знамиња, се откажуваат од нашите во дијаспората, преговараат за нашето лично име, како да се работи за име на најординарна

Меѓутоа, нивната цврста решеност да не се откажуваат од своето барање да се вратат на родната грутка, доведе до тоа на крај тие повторно да си ја воспостават државата, иако сè уште не на целата територија на која нивните предци ја основале. Овој пример се однесува и на нас, бидејќи во моментот сум повеќе од сигурен дека повеќе од 85 отсто од Македонците го чувствуваат и го бараат своето наследство, но специјалната окупација толку силно дејствува против ова, што масовно и организирано го изразува. Инаку, т.н. "Грци" можат да скокаат колку што сакаат, ама факт е дека тие биле поробени од Македонија - што тие сами го потврдиле со документот за капитулација опишан во Коринтската лига, а исто така, факт е дека тие никогаш со никаков акт, ниту од Филип II, ниту од Александар, не добиле политичка рамноправност со Македонците, иако како вазали морале да бидат војници во состав на македонската војска. Напротив, да пукнат од мака, тоа го добил еден сосема далечен народ, кој со своето еднობожие силно влијаел на зацврстувањето и на ширењето на империјата - Хебреите. Против таквиот едикт, издаден лично од Александар, т.н. "Грци" почнале систематски да се борат уште од самиот почеток. Тоа е опишано во Макабејските случувања во Библијата, а таквото нивно дејствување се гледа и од фактот дека останале многубошци сè до VI век по Исус, кога повторно со едикт на македонскиот владетел Јустинијан, морале насилно да бидат покрстени т.е. да станат христијани. Според тоа, ако тие тврдат дека Александар е нивни и дека имаат право на името Македонија, зошто од почеток биле против одлуките на, како што тврдат, "нивниот владетел", и зошто не се викаат Македонци и не се Македонија, туку се нарекуваат со безброј нестабилни и неавтохтони имиња: Хелени, Атињани, Грци, Данајци и Господ знае што уште ќе измислат во иднина!?

 Вашето име се поврзува со едно од најголемите светски откритија, односно со помош на одредени истражувачи дојдовте во контакт со оригиналниот препис на тестаментот на Александар Македонски. Каков аманет за Македонците содржи тој документ?

ПОПОВСКИ: Тоа откритие е плод на долгогодишна работа на еден голем, меѓународен поширок тим, составен од Македонци и од странци, чиј член сум и јас, и можам да ве информирам дека покрај овој документ, кој се наоѓа речиси во сите државни и универзитетски архиви во светот, ние имаме откриено уште многу други важни документи од богатото историско минато на Македонија.

 Можете ли преку свое видување да го посочите неговото историско значење за македонскиот народ?

ПОПОВСКИ: Од какво значење може да биде еден ваков документ - тестамент на еден татко за неговиот син, освен што со него Александар ја изразил својата владетелска волја, кој да го наследи на тронот и кој да биде иден владетел на Македонската империја. Тоа е правен документ, со кој тој заповеда како да продолжи функционирањето и организацијата на империјата. Во него сосема јасно се гледа дека тврдењето е лага (имено, него го рашириле злобните т.н. "Грци"), дека тој империјата му ја оставил на најсилниот. Покрај тоа, во документот јасно се тврди дека Александар бил отруен од Грците, токму затоа што никогаш не им дал рамноправност, како што тоа го сторил со Хебреите, со што на свој начин повторно се потврдува информацијата дека тие не се Македонци ниту, пак, го чувствувале како свој владетел. Овој документ јасно ги отстранува сите сомневања на неинформираните и на неуките, како и лагите на непријателите дека Македонија не продолжила да егзистира како држава и империја по смртта на Александар бидејќи, според документот, сосема се негираат и се расчистуваат сите подоцнежни историски случувања, до кои дошло точно по неговите одредници. Од овој документ, кој е препис на тестаментот на Александар, но и на некои подоцнежни записи, покрај другото, јасно се гледа непријателското дејствување на Грците, кои инфилтрирајќи се на дворот во Пела успеале да ги убијат и Роксана и синот на Александар, кој таа го родила по убиството на нашиот император.

 Историјата на Македонците континуирано покажува дека некои нејзини чеда се откажуваат од неа. Зошто и денешниве македонски политичари упорно ја ставаат во втор план улогата која Александар Македонски ја имал за вековното опстојување на Македонците?

ПОПОВСКИ: Не можам да се согласам со констатацијата која се содржи во прашањето. Прво, тоа што се нарекува континуирана појава не се случувало пред доаѓањето на Османлиите на Балканскиот Полуостров т.е. се случува само во последните три века од вториот милениум, откако извесна надворешна сила, Русија, преку црквата и нејзините подлизурковци на Балканот, почнала да дејствува со својата хегемонска политика, со цел да ги задоволи своите империјални и колонистички апетити. Второ, тоа што се наведува дека одредени македонски чедра се откажуваат од македонската историја, тука всушност станува збор за предавници и за непријатели, кои само вербално се декларирале како Македонци, без да се има предвид дали некои од нив и крвно потекнувале од Македонци, зашто според народното и цивилизациското искуство, само "поголем Турчин од Турчинот е потурчениот". Поради тоа, ние конечно треба да го свртиме листот на нашето однесување и да почнеме правилно да ги именуваме сите такви елементи, мораме да престанеме да ги нарекуваме наши, зашто тие навистина никогаш ниту биле наши ниту, пак, и малку се чувствувале како такви. Затоа, сосема е нормално

политичарите во Македонија, од кои ниту еден не бил наш, да ја ставаат улогата на Александар, како што велите во втор план, бидејќи со бришењето на основата на која Македонците имаат наследно право, тие автоматски ја бришат и Македонија. На тој начин, како извршители на хегемонистичките апетити на нашите непријатели, прво пред светската јавност, тие обезбедуваат аргумент дека непријателите имаат право на наследство на македонската историја, а не ние, и со фактот дека тие владеат во државата, на уште еден начин на светот му покажуваат дека денешната Македонија е една друга земја, која нема врска со античка Македонија. Морам со жалење да констатирам дека овој процес се помага и со упорното пропагирање на невинитата теза за Словените, за кои никаде во сериозната наука нема податоци и докази дека некогаш постоеле.

 Какво е Вашето мислење за сегашната состојба со која сега се соочуваме, со тоа што има и Македонци кои се "срамат" да ја изразат својата национална припадност и се откажуваат од македонизмот?

ПОПОВСКИ: Нема Македонци кои се чувствуваат Македонци, а да се откажуваат од македонизмот. Се работи за предавнички сили, кои пред лицето на светот сакаат да прикажат дека Македонците се откажуваат од своето наследство, на што многумина чесни наследуваат, па ги нарекуваат наши. Тоа се непријателски елементи и структури, против кои мораме да водиме решителна борба. Ние Македонците мораме да формираме Фронт за македонско ослободување. Само така Македонија и Македонците ќе можат да се разбудат од хип-

нозата во која се наоѓаат од Илинденското востание сè до денешно време. Непријателот е непријател, без разлика дали е од странско или од македонско потекло.

 Во петнаесетгодишниот период на самостојност нашава земја мина низ многу црни премрежија, вклучувајќи го грчкото ембарго, атентатот над првиот претседател, ТАТ, Косовската криза од 1999 година, воениот конфликт од 2001 година... Дали за Вас овие настани претставуваат добро осмислено и подготвено сценарио за уништување на Македонија?

ПОПОВСКИ: Тоа и на пингвините им е јасно, дека сè што наведовте е само осмислено, континуирано спроведување и дејствување против егзистирањето на Македонија, како на окупациските сили од надвор, така и на нивните елементи кои се наоѓаат внатре во Македонија.

 Во 2001 година активно ја помагавте одбраната на државата, која некои се обидоа да ја поткопаат со субверзивни, политички и други дејствија. Кому Вие му помагавте? Дали од оваа временска дистанца можете да дадете оценка што всушност ни се случи, а за што политичарите не сакаат да зборуваат?

ПОПОВСКИ: Зарем треба да очекуваме предавниците и окупаторите да ни кажат што би правеле?! Во Македонија сè уште немаме македонски политичари, кои ќе застанат зад националните интереси. Сите кои се изредија и кои сè уште се редат, се сили на хегемонистичките политички апетити, директно спроведувани од нејзините вазали на Балканот, кои со штетите што ѝ ги нанесуваат на Македонија индиректно им одат во прилог и на апетитите на Албанците, кои ги користат условите да ловат во матно. Освен тоа, во случувањата во 2001 година, Албанците директно беа помагани и диригирани од квислингшките сили во Македонија, но и однадвор. Ги заборававте ли плановите А, Б, В, Г ... и СХ?! Е, па еден од таквите планови е и 2001 година!

 Какви информации пристигнуваа во Германија во однос на воениот конфликт? Колку албанската дијаспора лоцирана во оваа земја беше материјално силна, подготвена на секој план да ја финансира нивната "национална кауза во борбата за човекови права"?

ПОПОВСКИ: Што се однесува до информациите кои тука ги имавме, тоа се истите што ги имаа и Македонците во земјата, бидејќи сè беше униформно добро подготвено од предавничките сили во Македонија.

Што се однесува до организираноста на Албанците во Германија, таа не е производ на волјата на поединци, туку повеќе се должи на законите и на цените со кои поединците се врзуваат да одговараат на барањата кои им се поставуваат од поединечни организирани групи, диригирани од албанските политички партии од Македонија, од Република Албанија, но и од фундаменталистичките муслимански сили во светот. Се работи за организиран настап за освојување на територии и тоа најмалку е поврзано со некакви барања за човекови права. Тоа им служи само како параван зад кој ја кријат вистинската намера. Инаку, ако некој има ограничени човекови права во Македонија, тогаш тоа на прво место се самите Македонци, што е повеќе од јасно, бидејќи е сигурно дека квислингшките и специјалните-окупациски структури во Македонија, прво им ги ускратуваат правата на окупираниите - во случајов Македонците.

 Зошто Македонците од Германија не успеаја да се организираат за да ѝ помогнат на татковината, односно

дали и во земјата на Бундестагот се чувствува поделеноста меѓу нашите иселеници, базирана врз припадноста на одредени политички партии во Македонија? Како да се бориме против синдромот на самоуништување?

ПОПОВСКИ: Поради истите причини, кои ниту Македонците во Македонија не успеаја да се организираат да ѝ помогнат на татковината. Сиромаштијата која ја предизвикаа во земјата и лагите кои континуирано ги шират предавничките сили во Македонија, со помош на неколкуте јавни гласила, постојано го држат народот во хипнотичка заблуда и во континуирана поларизираност, како политичка, така и верска, и национална. Имено, дури и децата знаат дека за да се владее со некого, прво треба да го скараш со ближниот. Бедата е во тоа што во Македонија сè уште не се појавиле вистински македонски политички партии, кои единствено би можеле да го осветат народот, прво со дехипнотичко дејствување, а и директно политички да се борат со предавниците и со окупаторите во Македонија, како и со нивните надворешни спон-

зори. Борбата со синдромот на самоуништување, како што вие тоа го третирате, што според мое мислење не е синдром на самоуништување, туку систематско уништување и спроведување од страна на тие предавнички сили, кои речиси 15 години владеат во Македонија, може да се води на следниве начини: со формирање сосема нови вистински македонски политички партии; со континуирано дејствување на таквите партии, пред сè, за освестување на своето членство; со континуирана и неодречна соработка на таквите партии по прашања кои се поврзани со општите интереси на нацијата; и формирање Фронт за ослободување на Македонија, кој ќе дејствува не само во Македонија, туку и секаде во светот.

Со рамковните придобивки добивме и друга национална историја. Имено, се подготвуваат учебници по теркот на охридскиот Рамковен договор. Како ја оценувате оваа за нас поразителна појава, со која се уништуваат македонскиот национален дух и култура?

ПОПОВСКИ: Сè што произлегува од охридскиот Рамковен договор, тој насилнички акт, за Македонија е штетно. Но, за среќа, тие штети не можат правно и меѓународно-политички да бидат издржани, бидејќи историските артефакти ниту во најмала мерка не се совпаѓаат со тоа што било и што е наведено во таа фарса која се нарекува Охридски договор. Сите кои мислат дека насилно можат да ја променат историјата, само привремено себеси се лажат, бидејќи историјата поврзана со корените на националните ентитети, никогаш не може да се смени. Исто како што никој не може да ја промени природата, бидејќи при секој таков обид, таа подоцна уште посилено го удира како бумеранг. Меѓутоа, незнаењето и неинформираноста, која е и најголем Божји грев, сосема им ги дозаслепува и онака слепите очи на предавниците, кои ако не бидат казнети од оној на кој му нанесуваат зло, тогаш како што вели цивилизациското искуство - се знае дека на крај тие немилосрдно ќе бидат уништени од насилникот за кој работеле.

Македонската православна црква е главна потпора за опстојувањето на Македонија и на македонскиот народ. Но, и таа се наоѓа во "клинч", од една страна СПЦ, а од друга ГПЦ. На кој начин треба да ѝ помогнеме, и ние тука, и вие таму?

ПОПОВСКИ: Црквата е создадена со директно учество на македонскиот народ, што може да се види и од писмата на Апостол Павле, според кои, како производ на волјата на народот таа мора да ја застапува оваа волја. Нацијата се одржала со својата верба во единствениот Господ, низ вековите неа ја одржал токму народот. Каде на овој свет, или било каде во универзумот, може да има црква без народ?! Според тоа, црквата е должна да ги брани националните интереси на македонската нација, исто како и државниот апарат, кој не смее да направи ништо против неговите витални интереси. Не смее да се преговара за јурисдикција, бидејќи тоа автоматски ќе значи - под чија јурисдикција би била или би гравитирала македонската нација. Македонскиот народ со своето верување, прв во Европа се приклучил и учествувал во мисијата на Апостол Павле - со што најдиректно учествувал во пропагирањето и во ширењето на Исусовата мисија и веста за постоењето на Единствениот Господ! Затоа, противниците на нашата Црква, прво треба да кажат кој и кога нив ги покрстил. Кога ќе одговорат на ова прашање, тогаш македонската Црква може да дозволи да разговараат со неа, меѓутоа само по прашања поврзани за верувањето во Единствениот Господ. Во случајов не може да се очекува водачот да бара изим да биде признаен, или да потпаѓа под оние кои ги покрстил и ги описменил. Инаку, имаме случај каде што слепец се обидува слепиот да го води. Ваквото нешто е против законите на Господ и затоа не смее да биде можно - освен ако некој најбезобзирно и најбезобразно си дозволува најподмолно да ја лаже, да ја убедува и да ѝ наметнува на македонската нација дека во име на некакво си божемно братство и заедништво, тоа треба да се дозволи. Меѓутоа, во таков случај, повторно имаме работа со предавници од сферата на верувањето и религијата. Зарем некој, кој мисли дека е христијанин, може и смее дури и само да се запраша, зошто Господ ги одбрал токму Македонците први во поширокиот свет да ги пропагираат и да ги шират Неговото постоење и Неговите закони. Таквите се обидуваат да забораваат - дека Тој сè гледа и сè запишува.